

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กัลยาพัชร บุตรสมบุรณ์. กลยุทธ์การสื่อสารของมูลนิธิเพื่อนหญิงในการช่วยเหลือสตรีที่ประสบปัญหาความรุนแรงในครอบครัว. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์พัฒนาการ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

ขวัญเรือน กิตติวัฒน์. แนวความคิดเบื้องต้นเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการสื่อสาร พฤติกรรมการสื่อสาร. หน่วยที่ 1-8 (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมวิราช, 2531), หน้า 5

ประพิมพ์พร หิรัญพฤกษ์. การเปรียบเทียบการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคติ และพฤติกรรมการป้องกันโรคซาร์สของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.

ปาริชาติ แก้วมงคล. ประสิทธิผลของรายการโทรทัศน์เพื่อส่งเสริมสถาบันครอบครัว. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

ประมะ สตะเวทิน. "หลักนิเทศศาสตร์". พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์, 2538

พัชนี เชยจรรยา. เมตตาวิวัฒนากุล, ธีรนนท์ อมวชิศิริวงศ์. แนวคิดหลักนิเทศศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ช้างเผือก, 2538.

มูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี (องค์การมหาชน). ข่าวสารมูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี ฉบับที่ 1 (ประจำปี 2551)

วิรัช อภิรัตน์กุล. การประชาสัมพันธ์. พิมพ์ครั้งที่ 8: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2540.

ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ. การวิเคราะห์สาร. คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2534

วิเชียร เกตุสิงห์ การแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS. พิมพ์ครั้งที่ 3. (ม.ป.ท.), 2541.

วิรัช อภิรัตน์กุล. การประชาสัมพันธ์. พิมพ์ครั้งที่ 8 : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2540.

วิไลลักษณ์ ฐิติพลธำรง. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาเด็กด้อยโอกาส ความ
ตระหนักความถี่ถือและการตัดสินใจของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครใน
การสนับสนุนองค์การเอกชนที่พัฒนาเด็กและเยาวชน.วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

ศิระชัย โชติรัตน์. ความรุนแรงในครอบครัว : กรณีสามีทำร้ายร่างกายภรรยาในเขตพื้นที่
กรุงเทพมหานครและจังหวัดใกล้เคียง. ภาคนิพนธ์พัฒนบริหารศาสตร์
มหาบัณฑิต (พัฒนาลังคม) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2537.

ศิริเพชร ศิริวัฒนา. ปัญหาความรุนแรงในครอบครัว : ศึกษาเฉพาะกรณีผลกระทบ
ทางด้านสุขภาพจิตในหญิงที่ถูกสามีทุบตีทำร้ายร่างกาย. วิทยานิพนธ์
วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (จิตวิทยาคลินิก) มหาวิทยาลัยมหิดล, 2537.

ศุภลักษณ์ จันทรเจริญ. รายงานวิจัย เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อความรุนแรงในครอบครัว
ประชาสงเคราะห์. เอกสารเย็บเล่ม, 2537

เหมะวรรณ เหมะนัค. ความรุนแรงในครอบครัว : ศึกษากรณีสามีผู้มีรายได้น้อยในเขตเทศบาลเมือง อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2533.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

มูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี. (ออนไลน์), แหล่งที่มา:

<http://www.pavena.thai.com/tmain.html>

มูลนิธิเพื่อนหญิง. (ออนไลน์), แหล่งที่มา: www.friendsofwomen.com

มูลนิธิผู้หญิง. (ออนไลน์), แหล่งที่มา: www.womenthai.org

องค์กรยูนิเฟรม 2551. ร่วมต่อต้านการใช้ความรุนแรงต่อผู้หญิง. (ออนไลน์), แหล่งที่มา:

<http://www.novaw.or.th/?p=26>

ภาษาอังกฤษ

Atkin, Charles K. New Model for Mass Communication Research. New York : The Free Press, 1973.

Adermahr, Sonya; Lovell, Terry; and Wolkwitz, Carol. A Glossary of Feminist Theory. London: Arnold, 2000.

Berlo, David K. The Process of Communication. New York : Holt, Rinehart and Winston, 1960

Burgoon, Micheal. and Bettinghaus, E.P. Persuasive Message Strategies, quoted in Roloff, M.E. and Miller, G.R., eds. Persuasion: New Directions in Theory and Research. Beverly Hills C.A.: Sage, 1980.

Burgoon, Micheal. Approaching Speech/Communication. New York : Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1974.

Defleur, Melvin. Theories of Mass Communication. New York : John Wiley, 1967.

Katz, E. and Paul, F. Lazarsfeld. Personal Influence. New York : The Free Press, 1955.

Klapper, Joseph T. The Effect of Mass Communication. New York : The Free Press, 1960.

Pratkanis, Anthony R. : Breckler, Steven James and Greenwald, Anthony G. Attitude Structure and Function. Hillsdale, N.J. : L. Erlbaum Associates, 1989.

Reiley and Flowerman. Group Relation as a Variable in Communications Research. *American Sociologist Review*. Vol.16, 1951.

Reinharz, S. Feminist Method in Social Research, London: Oxford University Press, 1922.

Rogers, M. Everett. Communication Channels in Handbook of Communication. Chicago: Rand Mc Nelly, 1978.

Schramm Wilbur. Channels and Audience in Handbook of Communication. Eds. Ithiel De Sola Pool et al. Chicago : Rand Mc Nally Publishing Company, 1973.

Schramm Wilbur, ed. Mass Communication. (2 nd ed.). Urbana : University of Illinois Press, 1960.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

การเปิดรับข่าวสารและทัศนคติของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรี

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาของนิสิตระดับมหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้วิจัยใคร่ขอความร่วมมือจากท่านใน การตอบแบบสอบถามโดยตอบตามความเป็นจริง เพื่อที่จะนำผลไปใช้ประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป โดยข้อมูลที่ท่านตอบทั้งหมดนี้จะถือว่าเป็นความลับ ซึ่งจะนำเสนอผลการวิจัยในลักษณะผลรวมเท่านั้น

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับตัวท่าน และความคิดเห็นที่เป็นจริง

1. เพศ

ชาย หญิง

2. อายุ

15 - 25 ปี 26 - 35 ปี 36 - 55 ปี
 56 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช.
 อนุปริญญา / ปวส. / ปวท. ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี

4. อาชีพ

รัฐบาล / พนักงานของรัฐ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน
 นักเรียน / นักศึกษา รับจ้างทั่วไป

5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน.

☐ ต่ำกว่า 5,000 บาท	☐ 5,000 - 10,000 บาท
☐ 10,001 - 20,000 บาท	☐ 20,001 - 30,000 บาท
☐ 30,001 - 40,000 บาท	☐ 40,001 - 50,000 บาท
☐ มากกว่า 50,001 บาท	

6. สถานภาพสมรส

- โสด
- สมรส
- หย่าร้าง
- แยกกันอยู่

ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรี

กรุณาทำเครื่องหมาย X ลงใน ช่องที่ตรงกับคำตอบของผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด

1. โดยปกติท่านได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรีจากสื่อต่าง ๆ ต่อไปนี้
อย่างน้อยเพียงใด

สื่อที่เปิดรับ	บ่อยมาก	บ่อย	พอสมควร	นานๆ ครั้ง	ไม่เคย
	(มากกว่า สัปดาห์ 2 ครั้ง)	(สัปดาห์ ละ 1-2 ครั้ง)	(เดือนละ 1- 2 ครั้ง)	(หลายๆ เดือน ครั้ง)	(0 ครั้ง)
1.โทรทัศน์ - ข่าวประจำวัน					
- รายการสารคดี เช่น ช่อง 3 รายการผู้หญิงถึงผู้หญิง , ช่อง 5 รายการนาที่จุกเงิน , ช่อง 7 เรื่องจริงผ่านจอ , ช่อง TTV2 นำเสนอเกี่ยวกับผู้บริโภคร , สื่อสีขาวของมูลนิธิกระจกเงา					
2.วิทยุ เช่น - คลื่นจส. 100 , green wave 106.5 , balance F.M.90 , F.M.100.5					
3.หนังสือพิมพ์ เช่น - ไทยรัฐ , เดลินิวส์ , ข่าวสด , มติชน					

<p>4. นิตยสาร / วารสาร / จุลสาร เช่น</p> <p>- นิตยสารดิฉัน ,แพรว ,สกุลไทย ,ขวัญเรือน</p>					
<p>- วารสารสตรีนิยมไทย ,สตรีและครอบครัว ,มูลนิธิปวีณาฯ</p>					
<p>- จุลสารของมูลนิธิ และสมาคมต่างๆ</p>					
<p>5. แผ่นพับ / โปสเตอร์ เช่น</p> <p>- มูลนิธิเพื่อนหญิงและสสส. ,หนึ่งเสียงหยุดความรุนแรงต่อผู้หญิง,กลไกใหม่ของการคุ้มครองหญิง, มูลนิธิปวีณาหงสกุลฯ , สายด่วน 1134 พบเห็นเหตุทารุณ</p>					
<p>6. สมาชิกในครอบครัว/ ญาติ</p>					
<p>7. ครู, อาจารย์, เพื่อน</p>					
<p>8. อินเทอร์เน็ต เช่น</p> <p>เว็บไซต์ของมูลนิธิเพื่อนหญิง ,มูลนิธิปวีณา ,มูลนิธิบ้านฉุกเฉิน /สภาสตรี และข่าวออนไลน์ต่างๆ</p>					
<p>9. นิทรรศการ/กิจกรรมรณรงค์ต่างๆ เช่น เดินขบวน, จัดเวทีเสวนา ,จัดกิจกรรมร่วมกับห้างสรรพสินค้า เพื่อหาเงินช่วยเหลือผู้หญิงและเด็ก</p>					

ส่วนที่ 3 ทศนคติเกี่ยวกับการดำเนินงานของสื่อในการเผยแพร่ข่าวสารการกระทำทารุณทางเพศ

กรุณาทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างที่ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุด

ความคิดเห็น	เห็นด้วย อย่างยิ่ง 5	เห็นด้วย 4	เฉยๆ 3	ไม่เห็น ด้วย 2	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง 1
1. เราทุกคนควรติดตามข่าวการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรี อย่างสม่ำเสมอ					
2. ท่านเห็นว่าการดำเนินงานเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศมีการ เผยแพร่ข่าวสารเพียงพอแล้ว					
3. ท่านเห็นว่าการนำเสนอข่าวสารเพื่อช่วยเหลือผู้ถูกกระทำทารุณ ทางเพศ ขององค์กรอิสระ และองค์กรรัฐควรปรากฏเบอร์โทรแจ้ง และสถานที่ติดต่ออย่างชัดเจน					
4. ท่านเห็นว่าการดำเนินงานเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำ ทารุณทางเพศควรดำเนินงานผ่านสื่อมวลชนมากที่สุด					
5. ท่านเห็นว่าการดำเนินงานขององค์กรสาธารณประโยชน์ และ องค์กรรัฐมีการดำเนินงานอย่างจริงจังต่อการแก้ไขปัญหาการกระทำ ทารุณทางเพศอย่างเร่งด่วน					

6. ท่านเห็นว่าการดำเนินงานขององค์กรสาธารณประโยชน์หรือองค์กรรัฐในการดำเนินการช่วยเหลือเหยื่อเป็นเพียงการสร้างภาพลักษณ์เท่านั้น					
7. ท่านเห็นว่าปัญหาการกระทำทารุณทางเพศเป็นเรื่องส่วนบุคคลเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่					
8. ท่านเห็นว่าการเผยแพร่ข่าวสารผ่านสื่อมวลชนในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาไม่สามารถกระตุ้นให้สังคมตระหนักถึงปัญหาความรุนแรงได้					
9. ท่านเห็นว่าการเปิดเผยเรื่องราวการถูกกระทำทารุณทางเพศผ่านสื่อมวลชนเป็นการสร้างความอับอาย ต่อตัวผู้ถูกกระทำแม้จะมีการเซ็นเซอร์ใบหน้าเหยื่อ					
10. ท่านเห็นว่าเหตุการณ์ความรุนแรงเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรี ที่มีการนำเสนอผ่านสื่อมวลชนอย่างต่อเนื่อง เช่น ละครโทรทัศน์, ภาพคลิปความรุนแรงต่างๆบนเว็บไซต์มีส่วนช่วยทำให้เกิดพฤติกรรมลอกเลียนแบบในเด็กวัยรุ่น					
11. ท่านเห็นว่าการเผยแพร่ภาพการแต่งตัวล่อแหลม ยั่วเย้าของผู้หญิงผ่านสื่อมวลชน มีส่วนให้เกิดปัญหาการกระทำทารุณทางเพศ					
12. ท่านเห็นว่าปัญหาหลักของการดำเนินงานขององค์กรต่างๆต่อการเข้าช่วยเหลือเหยื่อคือปัจจัยด้านทุนทรัพย์					

<p>13. จากภาพความรุนแรงผ่านละครโทรทัศน์ เช่นการตบตี การทุบตี การเตะต่อย ไม่ถือเป็นการกระทำทารุณ เพราะเป็นการแสดง</p>					
<p>14. จากข่าวตามหน้าหนังสือพิมพ์รายวัน เช่น พ่อข่มขืนลูก ตาข่มขืนหลาน แสดงให้เห็นว่ายังมีปัญหาการกระทำทารุณทางเพศที่ต้องเร่งแก้ไข</p>					
<p>15. แม้สถานการณ์ความรุนแรงทางเพศในเด็กและ สตรีในปัจจุบันยังคงมีอยู่ แต่ก็ไม่ได้เป็นปัญหาใหญ่ของสังคม</p>					

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลจาก 3 มุขนิธิซึ่งถือเป็นองค์กรมุขนิธิหลักในด้านให้ความช่วยเหลือผู้ถูกกระทำทารุณทางเพศทั้งในเด็กและสตรีในปัจจุบัน ได้แก่

1. มุขนิธิปวีณาหงสกุล (องค์กรสาธารณประโยชน์)

โดยประวัติความเป็นมาในการก่อตั้งมุขนิธิตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 เริ่มต้นจากการที่นางปวีณา หงสกุล ในฐานะที่เป็นสมาชิกผู้แทนราษฎรสมัยแรกในปี พ.ศ. 2531 ได้ไปเยี่ยมบ้านเกร็ดตระการซึ่งเป็นสถานที่ราชการรับเด็กและสตรีซึ่งถูกหลอกลวงถูกบังคับให้ค้าประเวณีไปบำบัดฟื้นฟูทางจิตใจ พร้อมทั้งอบรมให้ความรู้และฝึกอาชีพ เพื่อให้เด็กเหล่านั้นได้มีงานทำ ภายหลังจากที่ได้รับทราบปัญหาของเด็กและสตรีเหล่านั้นแล้ว จึงมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะช่วยเหลือโดยขั้นแรก จากการที่นางปวีณา หงสกุลซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากสำนักนายกรัฐมนตรีเมื่อปี พ.ศ. 2538 ให้เป็นประธานการเร่งรัดและประสานงานเยาวชนและสตรี ภาครัฐและเอกชน สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีโดยจัดตั้ง “ชุดเฉพาะกิจ” ขึ้นเพื่อให้ความช่วยเหลือเด็กและสตรีที่ถูกละเมิดสิทธิและถูกทารุณกรรมในรูปแบบต่างๆ อย่างจริงจัง และต่อเนื่องเป็นรูปธรรม จนมีผู้ประสบเคราะห์กรรมต่างๆ ได้เข้ามาขอรับความช่วยเหลือเป็นจำนวนมากขึ้น

อย่างไรก็ดี “ชุดเฉพาะกิจ” ดังกล่าว ที่จัดตั้งขึ้นโดยอาศัยอำนาจหน้าที่ทางราชการ โดยตรงนี้ ได้แปรเปลี่ยนไปตามการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง ซึ่งไม่สอดคล้องกับปณิธานของนางปวีณา หงสกุลที่ต้องการดำเนินการช่วยเหลือเด็กและสตรีที่ประสบเคราะห์กรรมอย่างยั่งยืน โดยไม่ผูกติดกับตำแหน่งหน้าที่ในทางราชการและการเมือง และโดยที่ “ชุดเฉพาะกิจ” ดังกล่าวซึ่งได้รับการสนับสนุนจากรัฐในบางส่วนได้จบสิ้นเป็นเวลานานแล้ว แต่การดำเนินงานช่วยเหลือเด็กและสตรีที่ถูกละเมิดทางเพศและถูกทารุณกรรมในรูปแบบต่างๆ ก็ได้จบลงไปด้วย ดังนั้นนางปวีณา จึงได้จัดตั้ง “ชุดเฉพาะกิจปวีณา หงสกุล” ขึ้นมาปฏิบัติงานหลังจากปี พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา โดยขอความร่วมมือจากจากหน่วยราชการและหน่วยงานภาคเอกชนต่างๆ ทั้งนี้โดยใช้งบประมาณและทุนทรัพย์ส่วนตัวเป็นหลักในการดำเนินงาน และต่อมาภายหลังได้รับความอนุเคราะห์เป็นโครงการสนับสนุนและการปฏิบัติงานร่วมกันกับ “มุขนิธิโลออนส์สากล” จากสหรัฐอเมริกา โดยสโมสรโลออนส์สากล ภาครวม 310 เป็นผู้ติดต่อประสานงาน และในเวลาต่อมาได้มีมิตรสหายและผู้มีอุปการะคุณได้ให้แนวคิดและสนับสนุนให้ก่อตั้งเป็นมุขนิธิโดยใช้ชื่อว่า “มุขนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี” โดยได้อนุญาตให้จัดตั้งจากสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติเมื่อวันที่ 27 เมษายน พ.ศ. 2542

ด้วยมีทุนเริ่มแรก 200,000 บาท มูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี โดยดำเนินการในรูปแบบองค์กรสาธารณประโยชน์เพื่อให้ความช่วยเหลือบรรเทาความเดือดร้อนของผู้ประสบเคราะห์กรรมในรูปแบบต่างๆ ที่ได้เข้ามาร้องทุกข์ โดยเฉพาะกรณีที่เกี่ยวข้องกับเด็กและสตรีที่ถูกทารุณกรรม ถูกข่มขืน ถูกบังคับค้าประเวณี และถูกล่วงละเมิดสิทธิในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งการถูกล่อลวงไปค้าประเวณีในต่างประเทศโดยประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ความช่วยเหลือผู้ประสบเคราะห์กรรมอย่างทันทั่วถึงและดำเนินการเยียวยารักษาทั้งร่างกายและจิตใจให้สามารถกลับไปดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างปกติ หรือส่งตัวไปยังหน่วยงานต่างๆ ที่รับผิดชอบของรัฐบาล ขณะเดียวกันหากอยู่ในความดูแลของมูลนิธิ ในขั้นต้นจะจัดให้เข้าเรียนในโรงเรียนที่เหมาะสมหรือฝึกอาชีพหรือส่งกลับภูมิลำเนา นอกจากกรณีที่ครอบครัวไม่พร้อมที่จะดูแลหรือเกรงกลัวต่ออิทธิพลก็จะมอบผู้เคราะห์ร้ายเหล่านั้นอยู่ในอุปการะของมูลนิธิเป็นการชั่วคราว โดยมูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. ช่วยเหลือเด็กและสตรีที่ถูกละเมิด และถูกกระทำทารุณกรรมในรูปแบบต่างๆ ตลอดจนการฟื้นฟูด้าน ร่างกายและจิตใจ
2. ช่วยเหลือเด็กและสตรีที่ได้รับเคราะห์กรรมและไร้ที่พึ่งให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ในสังคมอย่างปกติ
3. ส่งเสริมและพัฒนารายได้เสริมทักษะแก่กลุ่มเด็ก และสตรีที่ยากไร้และด้อยโอกาส
4. ส่งเสริมกิจกรรมด้านวัฒนธรรมไทย
5. ดำเนินการเพื่อสาธารณประโยชน์และร่วมมือกับองค์กรการกุศลเพื่อสาธารณประโยชน์
6. ไม่ดำเนินการใดๆ อันเกี่ยวข้องกับการเมือง

จากข้อมูลการก่อตั้งมูลนิธิตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 จนถึงปัจจุบันนั้น มูลนิธิปวีณาหงสกุลได้รับความร่วมมือจากทั้งภาครัฐและภาคเอกชนให้ความช่วยเหลือสนับสนุนโครงการ บริจาคทุนทรัพย์ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของมูลนิธิฯ ช่วยเหลือเด็กและสตรีที่ได้รับการล่วงละเมิดทางเพศ ปัจจุบันทางมูลนิธิปวีณาหงสกุลได้ย้ายมูลนิธิ จากเดิมตั้งอยู่เขตบางเขน จังหวัดกรุงเทพฯ ไปที่ อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี เพื่อให้มีพื้นที่เพียงพอต่อจำนวนประชาชนที่มาขอความช่วยเหลือ และเพื่อให้ที่พักพิงต่อผู้ประสบปัญหา จึงมีความจำเป็นต้องสร้างบ้านพักพิงขึ้น 2 หลัง โดยได้รับทุนทรัพย์จากสโมสรไลออนส์ และสมาชิชมรมกัฬาเสือเมืองปทุม เพื่อเป็นที่อยู่อาศัย

สำหรับผู้ถูกทารุณกรรมทางเพศ ก่อนส่งตัวไปอยู่สถานสงเคราะห์ต่างๆ อาทิ เช่น บ้านเด็กอ่อน
รังสิต บ้านพักฉุกเฉิน เป็นต้น

กิจกรรมโครงการเพื่อสนับสนุนการยุติการกระทำความรุนแรงทางเพศในเด็กและสตรี คือ

- สำหรับงานกิจกรรม รณรงค์ยุติความรุนแรงต่อเด็กและสตรี ประจำปี 2549 ในวันที่ 23 พฤศจิกายน ที่มานุญครอง โดยกิจกรรมหลักมุ่งเน้นให้สุภาพบุรุษมารวมพล เพื่อปฏิญาณตนยุติความรุนแรง จากนั้นวันที่ 24-26 พฤศจิกายน ยังจัดกิจกรรม สัปดาห์รณรงค์วันยุติความรุนแรงต่อเด็กและสตรี ซึ่งจะมีการนำของรักของคนดังมาประมูล เพื่อนำรายได้มาช่วยเหลือมูลนิธิปวีณา หงสกุล เพื่อเด็กและสตรี ที่ชั้น 3 ศูนย์การค้าสยามพารากอนทุกปี

2. ศูนย์พิทักษ์สิทธิสตรี มูลนิธิเพื่อนหญิง

ประวัติความเป็นมาของมูลนิธิเพื่อนหญิง

มูลนิธิเพื่อนหญิง เป็นองค์กรพัฒนาเอกชน ก่อตั้งขึ้นเมื่อปลายปี พ.ศ. 2523 ภายใต้ชื่อ “กลุ่มเพื่อนหญิง” ได้รับการจดทะเบียนโดยกรุงเทพมหานคร เป็น “มูลนิธิ เพื่อนหญิง” และมีฐานะเป็นนิติบุคคลจากกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ 5 กันยายน 2534 มีบทบาทพิทักษ์สิทธิและให้ความช่วยเหลือสตรีที่ตกอยู่ในภาวะวิกฤติ อาทิ จากภัยคุกคามทางเพศ ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ สามีทอดทิ้งทำร้ายทุบตี ถูกล่อลวงและบังคับค้าประเวณี ถูกเลิกจ้างโดยไม่เป็นธรรม และถูกเลือกปฏิบัติในเรื่องของอาชีพ เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาที่ต้นเหตุ มูลนิธิ ฯ ได้นำข้อมูลเผยแพร่ต่อสาธารณชนและต่อภาครัฐเพื่อผลักดันให้กำหนดนโยบายและแนวปฏิบัติที่เป็นจริงในการคุ้มครองพิทักษ์สิทธิ รวมถึงการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของสตรีโดยรวม

บทบาท/ภารกิจ

มูลนิธิ เพื่อนหญิงมีบทบาทและภารกิจในการส่งเสริมแนวคิดและความเข้าใจในมิติบทบาทหญิงชายบนพื้นฐานที่ว่าหญิงชายย่อมมีความเสมอภาคมาแต่กำเนิด สังคมจึงควรใช้มาตรฐานเดียวกันในการคุ้มครอง พิทักษ์สิทธิ ส่งเสริมคุณภาพชีวิตหญิงชายตามหลักกฎหมายและสิทธิมนุษยชน โดยมูลนิธิ ฯ ใช้ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้หญิงเข้าใจในบทบาทหน้าที่ และสิทธิของสตรี นำไปสู่ความเข้มแข็งและมีอำนาจต่อรองเชิงโครงสร้างในระดับปัจเจกและเครือข่าย

กิจกรรมหลักในการเผยแพร่

2. การช่วยเหลือและพิทักษ์สิทธิสตรี

ให้ความช่วยเหลือด้านกฎหมายและสังคมสงเคราะห์แก่ผู้หญิงที่ตกอยู่ในภาวะ

- วิกฤติความรุนแรงในครอบครัว
- ถูกคุกคามทางเพศ
- ถูกบังคับล่อลวงให้ค้าประเวณี
- ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์
- ถูกเลิกจ้างงานโดยไม่ได้รับความเป็นธรรม
- ถูกเลือกปฏิบัติจากภาวะความเป็นหญิง

โดยทนายความ นักสังคมสงเคราะห์ มีกระบวนการฟื้นฟูจิตใจและเป็นกำลังใจให้ผู้หญิงที่เดือดร้อนให้สามารถต่อสู้เพื่อให้หลุดพ้นจากความทุกข์ ความกดดัน จากสภาวะที่ต้องการทางเลือก ให้มีความเป็นอิสระ และสามารถพึ่งตนเองได้ โดยการจัดประชุมกลุ่มสนับสนุน (Group support) และการจัดประชุมทีมสหวิชาชีพ (case conference) เพื่อบูรณาการการช่วยเหลือผู้หญิงอย่างเป็นระบบและสนับสนุนการทำงานซึ่งกันและกัน

2. การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้เครือข่าย

- เครือข่ายแรงงาน

ในกลุ่มแรงงานหญิงย่านอ่อนน้อย-อ่อนใหญ่ ไทยเกรียง พระประแดง รวมทั้งในภูมิภาคเหนือที่จังหวัดลำพูน มูลนิธิฯ ให้การสนับสนุนด้านการฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ.การประกันสังคม กฎหมายแรงงาน สิทธิมนุษยชนของสตรี สุขภาพความปลอดภัยในการทำงาน และการแลกเปลี่ยนดูงาน การรวมกลุ่มออมทรัพย์ การส่งเสริมอาชีพเพื่อการพึ่งตนเองฯลฯ

- เครือข่ายชมรมหญิงช่วยเหลือหญิง

เป็นเครือข่ายผู้หญิงที่ผ่านพ้นวิกฤติความรุนแรงในครอบครัว หรือจากการละเมิดทางเพศมาแล้วจากการแนะนำให้คำปรึกษาของมูลนิธิฯ แล้วมารวมตัวกันเป็นอาสาสมัครทำกิจกรรมกลุ่มสนับสนุนหรือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ ให้คำปรึกษาช่วยเหลือผู้หญิงที่ตกอยู่ในภาวะวิกฤติทางร่างกายและจิตใจ ให้มีกำลังใจรับมือกับปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตอย่างมีสติ

- เครือข่ายผู้ขายเล็กเหล่า ผู้หญิง และเยาวชนที่ได้รับผลกระทบจากการตีแม่เหล้า

เป็นกิจกรรมชุมชนปลอดความรุนแรง ภายใต้โครงการลด ละ เลิกเหล้า : ลดความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็ก มูลนิธิฯ สนับสนุนการจัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือผู้หญิงและเด็กในชุมชน โดยการฝึกอบรมทักษะการให้คำปรึกษา การสร้างความเข้าใจให้คนในชุมชนช่วยกันสอดส่องดูแล ป้องกันมิให้เกิดปัญหาความรุนแรงต่อเด็กและผู้หญิงในชุมชน รณรงค์ให้คนในชุมชนมีทัศนคติใหม่ว่าความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงไม่ใช่เรื่องส่วนตัว แต่เป็นปัญหาสังคมที่ต้องช่วยกันแก้ไข รวมทั้งชี้ให้เห็นถึงผลกระทบของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่เป็นปัจจัยกระตุ้นให้เกิดความรุนแรงในรูปแบบต่างๆ การประสานงานระหว่างศูนย์ช่วยเหลือผู้หญิงและเด็กในโรงพยาบาลของรัฐ เครือข่ายผู้หญิงชาวบ้าน ที่มูลนิธิฯ ให้การสนับสนุนในภาคใต้พื้นที่จังหวัดชุมพร ภาคอีสานพื้นที่จังหวัดอำนาจเจริญ และภาคเหนือพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ภาคกลางที่ชุมชนคนไทยเกรียงสมุทรปราการ และ 5 ชุมชน ในกรุงเทพฯ

3. การร่วมมือกับเครือข่ายหน่วยงานภาครัฐ

- เครือข่ายพนักงานสอบสวนหญิง-ชาย

โดยร่วมกันปรับปรุงกลไกการรับเรื่องราวร้องทุกข์ของตำรวจในส่วนของพนักงานสอบสวน ให้มีความเข้าใจและเคารพในหลักสิทธิมนุษยชนของผู้หญิงและเด็ก ไม่มองเรื่องครอบครัวเป็นเรื่องส่วนตัว หรือที่ผู้หญิงถูกละเมิดทางเพศเป็นความผิดของผู้หญิงเองและให้ความช่วยเหลือผู้หญิงและเด็กที่ประสบปัญหาความรุนแรงด้านจิตใจและร่างกายด้วยท่าทีที่เข้าใจ ปราศจากความอคติทางเพศและการเลือกปฏิบัติ

- เครือข่ายศูนย์ช่วยเหลือผู้หญิงและเด็กหรือศูนย์พึ่งได้โรงพยาบาลของรัฐ 104 ศูนย์

โดยมูลนิธิฯ ได้รับความร่วมมือจากโรงพยาบาลต่างๆ ในระยะแรกของการมีศูนย์ฯ เช่น โรงพยาบาลชุมพร ขอนแก่น อำนาจเจริญ เป็นต้น ในการจัดฝึกอบรมบุคลากร เกี่ยวกับแนวคิด บทบาทหญิงชาย เทคนิคการให้คำปรึกษาแก่ผู้หญิงและเด็กที่ประสบปัญหาวิกฤติในชีวิต จัดกิจกรรมกลุ่มสนับสนุนเพื่อให้ผู้ประสบปัญหาได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ชีวิตและให้กำลังใจซึ่งกันและกัน การจัดประชุมทีมสหวิชาชีพร่วมแลกเปลี่ยนปัญหาและแนวทางช่วยเหลือ รวมทั้งการจัดเวทีแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างเครือข่ายภาครัฐและชุมชน

นอกจากนี้ มูลนิธิฯ ได้เข้าร่วมพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือผู้หญิงของศูนย์ฯ ที่ได้นำมาสู่การจัดประชุมวิชาการทั้งในระดับชาติและระดับจังหวัด

- เครือข่ายหน่วยงานรัฐอื่นๆ

มูลนิธิฯ มีการประสานการทำงานกับกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน สำนักพัฒนาระบบบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ทำหน้าที่ด้านพิทักษ์สิทธิเด็ก เยาวชน และสตรี สถาบันการศึกษา และกรมคุมประพฤติ เป็นต้น

4. งานข้อมูล วิชาการและเผยแพร่

- ศูนย์ข้อมูล

รวบรวม จัดเก็บ จัดทำ และวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ผู้หญิงที่มูลนิธิฯ ดำเนินกิจกรรม จัดทำเป็นองค์ความรู้ และรณรงค์เผยแพร่สู่สาธารณชนทั้งในประเทศและต่างประเทศในรูปแบบต่าง ๆ

- ผลิตสื่อและสิ่งพิมพ์

- หนังสือพ็อกเก็ตบุ๊กสรุปบทเรียนการทำงานกับชุมชนของมูลนิธิฯ หรือกับผู้หญิงที่ประสบปัญหาความรุนแรง เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ที่ได้สู่สาธารณชน

- คู่มือต่างๆ เช่น คู่มือเพื่อนหญิง คู่มือผู้ชายเลิกเหล้า หัวใจไร้ความรุนแรง

- จัดทำเว็บไซต์ของมูลนิธิฯ

- สื่อรณรงค์เผยแพร่อื่นๆ เช่น บอร์ดนิทรรศการ แผ่นพับ สติกเกอร์

5. การจัดกิจกรรมรณรงค์ระดับนโยบายและระดับปฏิบัติการของภาครัฐ

ทุกๆ ปี ในวันสำคัญที่เกี่ยวกับสตรี เช่น วันสตรีสากล วันแรงงานแห่งชาติ วันสุขภาพและความปลอดภัยแห่งชาติ วันสุขภาพผู้หญิงสากล วันรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็ก มูลนิธิฯ จะจัดกิจกรรมรณรงค์ สัมมนา ประชุมวิชาการ เพื่อเผยแพร่ข้อมูลและรณรงค์ในระดับชุมชนและระดับประเทศโดยร่วมมือกับเครือข่ายผู้หญิง เครือข่ายแรงงาน เครือข่ายชาวบ้าน นักวิชาการ ให้มีการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงการให้ความคุ้มครองแก่สตรีและเด็กในระดับนโยบายและภาคปฏิบัติ เช่น พ.ร.บ.ประกันสังคม กฎหมายสิทธิการลาคลอด 90 วัน โครงการพนักงาน

สอบสวนหญิงประจำสถานีดำรวจ ศูนย์ช่วยเหลือผู้หญิงและเด็กประจำโรงพยาบาลรัฐ สถาบัน
คุ้มครองสุขภาพและความปลอดภัยในการทำงาน พ.ร.บ.จัดความรุนแรงในครอบครัว และ
พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการจัดกิจกรรมรณรงค์ตาม
สถานการณ์ต่างๆ เช่น ปัญหาการละเมิดทางเพศ ความรุนแรงในครอบครัว

6. การระดมทุนเพื่อสนับสนุนกิจกรรมมูลนิธิเพื่อหญิง

- การระดมเงินทุนทั้งในและต่างประเทศ
- ผลิตภัณฑ์และสื่อรณรงค์ที่มีสัญลักษณ์สื่อความหมายมิติหญิง-ชาย เช่น เสื้อยืด กระเป๋า หมวก ฯลฯ เพื่อใช้เป็นสื่อในการรณรงค์ตามงานสัมมนาทั้งในประเทศและเวทีสากล
- การวางกล่องบริจาค

3. บ้านพักฉุกเฉิน (สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ) หรือศูนย์กนิษฐ์นารี

ประวัติความเป็นมาของบ้านพักฉุกเฉิน หรือสมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ

เป็นองค์กรสาธารณกุศลก่อตั้งมาแล้วกว่า 25 ปี ได้มีบทบาทช่วยเหลือสตรีและเด็กที่
ได้รับความเดือดร้อนจากหลายๆ ปัญหา รวมถึงความรุนแรงภายในครอบครัวและการล่วงละเมิดทาง
เพศ โดยในช่วงปีที่ผ่านมาบ้านพักฉุกเฉินของสมาคมฯ ได้ให้ความช่วยเหลือผู้หญิงและเด็กไปแล้วกว่า
45,000 ราย

โดยมีเป้าหมายหลักของศูนย์กนิษฐ์นารี คือ การให้ผู้หญิงและเด็กที่ประสบปัญหาถูกล่วงละเมิด
ทางเพศได้รับการและความช่วยเหลืออย่างรอบด้านจากทีมสหวิชาชีพ มีความเป็นมิตรอบอุ่นคำนึงถึง
ความรู้สึกและความต้องการของผู้หญิงที่ถูกกระทำเป็นสำคัญ โดยมุ่งที่จะให้ได้รับความช่วยเหลือ
เบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียว โดยผู้ประสบปัญหาไม่ต้องเดินทางไปยังสถานที่ที่เป็นพื้นที่สาธารณะหลายแห่ง

กิจกรรมหลัก

จัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือผู้ที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศและถูกกระทำรุนแรง ใช้นามว่า ศูนย์กนิษฐ์นารี ใน
บริเวณสมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ ศูนย์ฯแห่งนี้จะดำเนินการเป็นหน่วยงานใหม่ โดยเป็นส่วนหนึ่งของ
บ้านพักฉุกเฉิน สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ ให้บริการกับผู้ประสบปัญหาความรุนแรงในครอบครัว
และการล่วงละเมิดทางเพศ อย่างรอบด้าน ศูนย์ฯ ที่ตั้งขึ้นนี้จะให้บริการ 24ชม.

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวธรรณรัตน์ อยู่สมบูรณ์ เกิดเมื่อวันที่ 15 กันยายน พ.ศ. 2524 ที่ กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาที่โรงเรียนราชินีบน และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาศิลปศาสตร์ ภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ เมื่อปีการศึกษา 2547 และได้เข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท หลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตรพัฒนการ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2550